

[P. Korsgaard.]

og i mange, mange andre Forhold, og jeg mener man næsten har Lov til at sige: Er det ikke en større Ulykke at have for lidt Arbejdskraft end at have for megen? Jeg synes det næsten. Det forekommer mig; at de Vanskeligheder, man er ved at køre ind i økonomisk paa Grund af, at der er alt for lidt Arbejdskraft til Raadighed, er meget uoverskuelige, men jeg ved ikke, om der er noget at stille op; jeg ved ikke, om der er noget at gøre ved Tingene i Retning af at sætte visse Maksimalpriser ogsaa paa Arbejdskraft; desværre kan man jo ikke samtidig sige, at der skal ogsaa præsteres en vis Mængde Arbejde, for det er praktisk talt umuligt. Men jeg kan i hvert Fald ikke se rettere, end at der paa dette Omraade er meget betydelige Vanskeligheder for Samfundet i Tiden, som den er, og jeg henstiller, om der er noget at stille op, at det saa bliver gjort.

Som sagt, de høje Lønninger vil sikkert give sig Udslag i, at en hel Del af Pengene gennem disse Skatter vandrer tilbage til Staten, og det er for saa vidt kun godt; det vil sige, det er godt at faa Pengene, men om det er godt, at de bruges til de Ting, som der her er Tale om, er jo i høj Grad problematisk. Men ærlig talt, saa tror jeg, de vil blive det, og jeg tror, at Forslagene vil virke økonomisk, som den højtærede Finansminister har antydnet. Jeg tror ikke, der hos Borgerskabet er nogen Tilbøjelighed til virkelig at holde tilbage i Retning af at nyde disse stimulerende Drikke. Det vilde dog i hvert Fald være ønskeligt, om de Folk, der skal være Automobilkørere, vilde tage noget Hensyn til, at det er dyrt i første Omgang at drikke Spiritus og bagefter kan blive dyrt, hvis de bliver taget som paa-virkede deraf. Men heller ikke i den Retning nærer jeg store Forventninger om, at Menneskeheden vil blive bedre, end den hidtil har været. At det Forbrug, der skal give Pengene, det være sig Ispinde eller Spiritusforbruget, er et udpræget Luksusforbrug, synes jeg slet ikke der kan være nogen Tvivl om. Naturligvis kan man sige, at det at drikke en Bajer paa en Restaurant er saadan set ikke mere Luksus end at drikke en Bajer hjemme, men at skille det ad lader sig af tekniske Grunde ikke gøre, og jeg vil heller ikke tro, at den ene Bajer paa

Restaurant er det, der slaar en Mand økonomisk af Hesten. Alt i alt mener jeg, man maa sige, det drejer sig om et udpræget Luksusforbrug, og ud fra det Synspunkt kan jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

P. N. Petersen (Røje): Det foreliggende Lovforslag om Forhøjelse af Afgifterne paa Spiritus, dels den, der indføres eller fremstilles her i Landet, dels den, der om-sættes paa Restauranter, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Gennemførelse her i det høje Landsting. Jeg mindes fra min Barndom et politisk Slagord om den fattige Mands Snaps, der ikke maatte røres, men den fattige Mand har for længst mistet sin Snaps, og de, der drikker Snaps nu, det vil sige naar de da ikke spiser paa Prytaneion, er kun de rige. I vore Dage skal man altsaa tale om den rige Mands Snaps, og der er ingen Grund til at undre sig over det stigende Forbrug, naar vi tænker paa den kvindelige Emancipation. I vore Dage drikker og ryger Kvinderne omtrent lige saa meget som Mændene, og hvorfor skal de ikke have Lov til det, naar de derved i samme Forhold øger Statens Indtægtsmuligheder? Man maa jo gaa ud fra, at det er den Slags Skatter, der betales med Glæde. Jeg synes virkelig, at det er et genialt Greb, den højtærede Finansminister her foretager, for de, der ikke mener, de har Raad til at betale disse Skatter, kan ganske simpelt lade være. Wessel udtrykte det saadan i sin Tid: Drik, som du har Penge til, Lund ej kreditere vil! Noget ganske andet er, at der jo ogsaa maa være en Grænse for, hvor langt den højtærede Finansminister kan gaa paa dette Omraade, inden det giver Bagslag, og jeg føler mig ikke helt overbevist om, at det vil være muligt at naa de 73 Mill. Kr., som Lovforslaget forudsætter. Men Loven er jo tidsbegrænset, saa det kunde maaske tænkes, at Forholdene ude i Verden ændrer sig saadan i det kommende Aar, at de store Skatter, der her er Tale om, kan lettes.

Der er for mig ikke den ringeste Tvivl om, at hvis der var virkelig fri Vareudveksling mellem de forskellige Lande, vilde dansk Landbrug med den største Lethed kunne tage Konkurrencen op uden Støtte af nogen Art, hvad der jo ogsaa bevises